

部

PERPUSTAKAAN NASIONAL
REPUBLIK INDONESIA

PERPUSTAKAAN NASIONAL
REPUBLIK INDONESIA

PERPUSTAKAAN NASIONAL
REPUBLIK INDONESIA

ONZE BODE

ORGAAN VAN DE VEREENIGING VAN AMBTENAREN BIJ
DEN INLANDSCHEN BESTUURSDIENST TE SEMARANG.
VERSCHIJNT MAANDELIJKS, ONDER REDACTIE VAN HET BESTUUR.

Redactie en Administratie: DIRMAN 1e. Laboeanweg No. 21, Semarang
ABONNEMENTSPRIJS: bij vooruitbetaling per half jaar. f 2,50

VACANT

ONZE BODE

ORGAAN VAN DE VEREENIGING VAN AMBTENAREN BIJ
DEN INLANDSCHEN BESTUURSDIENST TE SEMARANG.
VERSCHIJNT MAANDELIJKS, ONDER REDACTIE VAN HET BESTUUR.

Redactie en Administratie: DIRMAN 1e. Laboewanweg No. 21, Semarang
ABONNEMENTSPRIJS: bij vooruitbetaling per half jaar. f 2,50

INHOUD:

1. Ter introductie.
2. Verslag vergadering O. O. B. Semarang.
3. Verslag oprichtingsvergadering V. A. I. B.
4. De Vereenigingsdrang.

Ter Introductie.

Het eerste nummer van ons orgaan, dat wij bij de intrede van het Nieuwe Jaar 1929 de wereld inzenden, is te beschouwen als een uiting van ons schuchter pogen om uitvoering te geven aan een besluit der oprichtingsvergadering van de „Vereeniging van Ambtenaren bij den Inlandschen Bestuursdienst” op 2 December a. p.

Aangezien uit den aard der zaak een dergelijke vereeniging grootendeels uit leden bestaat, die allereerst verspreid zijn tot diep in de binnenlanden en dus niet dan met zeer groote moeilijkheden bij elkaar kunnen komen, getuigt het zeker van een goed inzicht der V. A. I. B. om hen middels „Onze Bode” op de hoogte te houden van de verrichtingen van onzen Bond.

Het doel, dat wij ons voor oogen stellen, meenen wij het best als volgt te mogen weergeven:

Primo: de bevordering van de kennis der leden in het bijzonder en die der bestuursambtenaren in het algemeen, gelijk dat reeds is vastgelegd in de Statuten der V. A. I. B.

Onder kennis worde hier verstaan kennis in den meest uitgebreiden zin van het woord, dus kennis op het gebied van politie, justitie, landbouw, irrigatie, comptabiliteit, adatrecht etc. kortom alles, waarmee het Inlandsch Bestuur eventueel te maken kan hebben.

Alhoewel sommigen van meening zijn, dat zij gedurende hun schooljaren reeds genoeg hebben geleerd, teneinde de bestuurstaak naar behooren te kunnen vervullen, meenen we toch, dat het zijn nut kan hebben in dit in vele opzichten moderne tijdsgewricht bovengenoemde onderwerpen te belichten, daar de ervaring ons heeft geleerd en leert het thans nog, dat wij niet zelden voor moeilijke feiten komen te staan, waarover al onze schoolwijsheid het stilzwijgen bewaart; en dit laat zich vooral des te meer met klem gelden, waar we nu leven in een tijd van bestuurshervormingen, zoodat het bij wijze van spreken dagelijks regent van nieuwe legislatieve producten niet alleen, maar ook van prentahs voor nieuwe werkwijzen en opvattingen.-

Secundo: belichting van actueele bestuursvraagstukken.

Als ambtenaren bij den actieven bestuursdienst zijn wij de meenig toegedaan, dat ons niet kwalijk kan worden genomen, wanneer wij onze stem op behoorlijke, gepaste wijze laten hooren. Immers uiteraard zijn het de bestuursambtenaren zelve, die het meest in aanmerking komen om dergelijke aangelegenheden aan een bespreking te onderwerpen - niet alleen omdat zij de plaatselijke toestanden, land en volk dikwijls als kind van de streek-goed kennen, in allen gevalle beter dan buitenstaanders, die onbekend

zijn met de bestuurspraktijk, doch ook wijl zij de onmiddellijke uitvoerders zijn dier verschillende wettelijke bepalingen, Ruimschoots gelegenheid zullen zij hebben om de theorie aan de harde praktijk te toetsen . . . en allicht zullen zij hier en daar hiaten en leemten aantreffen, die men van te voren niet heeft kunnen voorzien. Gedachtenwisseling hierover kan leiden tot herziening en verbetering.

Tertio: de gelegenheid te openen voor een ieder, hetzij bestuursambtenaar, hetzij niet, die het een en ander op bestuursgebied ter kennis wil brengen van het Inlandsch Bestuur m.a.w. wij houden de deuren wijd open voor een ieder, die de Inlandsche bestuursambtenaren in het algemeen en de leden der V.A.I.B. in het bijzonder middels artikelen wenscht te bereiken.

Zonder aan de belangrijkheid en de positie der dagbladen te kort te doen, zijn wij zoo vrij te gelooven, dat het direct meer effect zal sorteren, indien dergelijke problemen in ons orgaan worden geplaatst - een blad dus van personen, die er het meest belang bij hebben.

Bij de uitvoering van zoo'n omvangrijke taak, gelijk hierboven uiteengezet, kan de redactie natuurlijk moeilijk den steun missen van anderen, vooral waar zij qua bestuur naast haar redactioneële taak, ook nog voor het wel en wee der geheele organisatie moet zorg dragen.

Wij zijn dan ook voornemens-althans indien de omstandigheden het gedoogen-om wetenschappelijk hoogstaande personen van naam te verzoeken „Onze Bode” van tijd tot tijd met hunne geestesproducten te willen verrijken, doch aan den anderen kant moeten wij niet uit het oog verliezen, dat ons blad het orgaan is der V. A. I. B., zoodat de leden in de allereerste plaats voor goede, lezenswaardige stukken moeten zorgen, want ons devies moet steeds blijven: „Onze Bode” is van ons, voor ons en door ons.

Mede is „Onze Bode” o. i. de aangewezen weg om de leden in het bezit te stellen van afschriften dan wel extracten van wetten, ordonnantien en besluiten van diverse autoriteiten. Overbodig is te zeggen, van hoe groot belang bijvoorbeeld dit blad als zoodanig kan zijn als een Gewestelijk (Provinciaal) Blad.

Een blad, waarin de gevoelens der verschillende bestuursambtenaren worden kenbaar gemaakt, en algemeene bestuursproblemen worden behandeld naast bevordering van algemeene kennis, is naar onze bescheiden meening te mooi, en te schoon, om er

weinig aandacht aan te besteden, vooral in dezen tijd, waar iedere bestuursambtenaar in zijn eenzaamheid sterk de behoefte gevoelt aan een algemeen tijdschrift, dat hem op de hoogte zal houden der zich snel wijzigende omstandigheden en hem dikwijls tot spiegel dient.

Voorshands is het orgaan geredigeerd door het Bestuur, dat goedgegeld uit slechts drie leden bestaat, nog onbeduidend-de eersteling wijdt zich geheel aan de belangen van de V. A. I. B. - en bevat slechts luttele pagina's, doch indien straks iedere „prijaji” tot zelfs in de uiterste hoeken van Java den tijdgeest begint te begrijpen en zijn belangrijk eenige positie in de maatschappij begint in te zien, dan is de tijd daar om „Onze Bode” ook een nieuwen en beteren vorm te geven.

Leden der V. A. I. B. ! Ambtenaren bij het B. B. ! En allen die zich hiervoor interesseeren !

Reeds te lang heeft het Inlandsch Bestuur den langen droogte-slaap geslapen en voor alles het geheimzinnig diep stilzwijgen bewaard. Ziet toch om U heen, en U zult ontwaren, dat alles niet meer de oude is.

Een nieuw leven is met de bestuurshervormingen ingeluid. Het eerste hanengekraai laat zich reeds hooren, het eerste ochtendgloren is duidelijk zichtbaar. Weldra zal het morgen zijn en een ieder zal zich spoeden naar zijn dagtaak. Ontwaakt dus in Uw eigen belang, eer het te laat is.

Laten wij dezen keer toch niet achterblijven en ons enkel met toekijken vergenoegen. Laten wij liever met al de kracht, die in ons is, gezamenlijk aan den arbeid gaan om ons B. B. scheepje in behouden haven te brengen.

Moge „Onze Bode”, hoewel bescheiden van opzet, in een lang gevoelde behoefte voorzien, een siëraad voor vele bestuurskantoren, een aangename huisvriend en een lichtende toorts worden voor het Inlandsch Bestuur op zijn nog zoo donker B. B. paadje!

De Commissie van Redactie.

Semarang, 1 Januari 1929.

VERSLAG VAN DE VERGADERING VAN DEN
 OUD- OSVIANEN-BOND, GEHOUDEN
 TEN HUIZE VAN DEN HEER ABDUL-
 KADIR WIDJOJOATMODJO OP
 ZONDAG 2 DEC. 1928.

Aanwezig waren van het Bestuur de Heeren:

Raden Soekarman Voorzitter
 A. K. Widjojoatmodjo Secretaris-Penningemeester
 Soetjipto Commissaris,
 voorts een vijftiental leden.

Opening.

Om half tien opent de Voorzitter de vergadering, heet de aanwezigen welkom en bedankt dezen voor hunne belangstelling. Den Secretaris Penningmeester worden de gelukwenschen van het Bestuur aangeboden ter gelegenheid van diens promotie tot Assistent-Wedana.

„Deze vergadering is uitgeschreven op verzoek van eenige leden; straks zal worden beslist of de O. O. B. zal worden opgeheven dan wel zal blijven voortbestaan. Alvorens aan de eigenlijke agenda te beginnen, wil ik de verontschuldigungen van het Bestuur aanbieden. Het Bestuur heeft gedurende diens werkperiode weinig uitgericht. Het wel en wee der vereeniging ligt voornamelijk in handen van het Bestuur, en in het bijzonder van den Voorzitter. Zooals ik reeds bij de oprichtingsvergadering heb voorgebracht. waarbij ik mijn bezwaren heb geoperd tegen mijn verkiezing tot voorzitter in verband met verschillende omstandigheden als daar zijn drukke werkzaamheden, moest ik toch op aandringen van de leden het voorzitterschap aannemen. Nu is gebleken, dat ik bij mijn pogen om den O. O. B. te leiden ben gefaald.

Waar het Huishoudelijk reglement het quorum stelt op een derde van het aantal leden, verklaar ik deze vergadering als wettig. Ook zal bij de verdere besprekingen rekening worden gehouden met het vermeldde in de convocatiebiljetten, waarbij de niet aanwezige leden zullen worden beschouwd in te stemmen met de beslissingen van de meerderheid van de vergadering.“

De Voorzitter verzoekt voorts om in verband met het late openingsuur geen onnoodigen tijd te verspillen.

Met instemming van de aanwezigen werd de Agenda gewijzigd, waarna deze als volgt luidt :

1. Voorstel ontbinding van den Bond.
2. Bestemming t. a. v. de geldmiddelen e. d.
3. Bestuursverkiezing.

De Voorzitter verzoekt den Secretaris om voorlezing van den brief van de acht leden, welke hieronder in extenso wordt opgenomen :

Aan het Bestuur van den
„Oud- Osvianen- Bond”

te

S e m a r a n g.

Geacht Bestuur.

Ondergeteekenden, allen leden van den Oud-Osvianen- Bond Semarang, betreuren innig het feit, dat blijkens het ophouden van de geringste levensverschijnselen de Vereeniging sedert in een stadium is gekomen van volkomen dood.

Waar het Bestuur tot nogtoe een diep stilzwijgen verkoos, meenen ondergeteekenden in het belang der Organisatie en dergenen, aan wie de leiding daarvan werd opgedragen, Uw Bestuur het volgende in overweging te moeten geven.

Om klaarheid te scheppen in den bestaanden toestand ware een buitengewone- spoed- algemeene Vergadering uit te schrijven, waar o. m. onderstaande punten zouden moeten worden besproken :

1. Ontbinding van den Bond.
2. Beslissing t. a. v. den inventaris en geldmiddelen.

Waar het ledental laatstelijk 48 bedraagt, zoude Uw Bestuur kunnen goedvinden op ons verzoek krachtens artikel 21 H. R. sub. d. bovenbedoelde vergadering uit te schrijven, zoo mogelijk op Zondagmorgen den 2den December a. s.

Het zij ons- zij het ten overvloede- vergund Uw aandacht te vestigen op het bepaalde bij artikel 11 van de statuten en artikel 22 H. R. in verband waarmede wij U verzoeken den leden te wijzen op hun recht van stemmen door vertegenwoordiging.

Wij hebben de eer te zijn,

Uw dw.

W. g. Dirman

Volgen 7 andere handteekeningen

Semarang, 24 November 1928.

De Voorzitter verzoekt den heer Dirman als eerste onderteekenaar, om het schrijven toe te lichten.

De heer Dirman verklaart, dat de aanleiding tot het schrijven van den brief was om eenig bericht te krijgen nopens den toestand van den Bond, die sedert geruimen tijd al niets van zich hooren liet.

„Gaarne maak ik van deze gelegenheid gebruik om onzen brief eenigszins toe te lichten. Wellicht, dat er personen worden aangetroffen, die dezen brief beschouwen als een rechtstreekschen aanval of critiek op het beleid van het Bestuur. Onze bedoeling was verre van dit. Ons standpunt zullen wij straks nader uiteenzetten. Wij meenen daarenboven tot het stellen daarvan gerechtigd te zijn - althans een der bestuursleden heeft op een der vorige vergaderingen gezegd, dat elk voorstel, hoe gek ook, welkom zal zijn

In zijn openingsrede heeft de voorzitter gezegd, dat in den laatsten tijd zijner bestuursperiode niets is en wordt gedaan. De voorzitter wijt dit toe aan het Bestuur. Ook de leden dragen m.i. hieraan schuld. Het aantal bestuursleden immers is in verhouding tot het aantal leden heel gering. Eerlijkheidshalve moeten wij den achteruitgang allereerst toeschrijven aan de leden zelve, omdat deze de meerderheid vormen.

Indien onderteekenaars in hun brief te sterke uitdrukkingen hebben gebezigd, worde clementie gevraagd. De hoofdbedoeling is immers een vergadering uitgeschreven te zien. Wij verlangen een bijeenkomst, waar wij den toestand van den Bond zullen kunnen bespreken en het Bestuur terzake vragen stellen. Nu verkeeren wij in een fase van onzekerheid. Ieder lid heeft er belang bij te weten, hoe of het met onzen Bond is gesteld.

Wij hebben ons dikwijls de vraag gesteld, of de Bond zich kan handhaven. Naar de uiterlijke teekenen te oordeelen is de Bond te groot van opzet geweest. Er bestaat genoegzame redenen om te overwegen, of het niet beter ware den Bond te ontbinden en over te gaan tot de oprichting van een andere vereeniging, die enger is van opzet, omdat wij tot dusverre nooit de kracht hebben gehad om iets groots tot stand te brengen. „Ik heb gezegd”.

De *Voorzitter* gaat in het kort de bedoeling van den heer Dirman na, welke kan worden samengevat als volgt:

1. zekerheid te erlangen, of de O. O. B. nog levensvatbaarheid bezit.
2. desneen, over te gaan tot de oprichting van een andere vereeniging, die kleiner is van opzet.

Voordat het Bestuur diens meening hieromtrent geeft, worden de leden in de gelegenheid gesteld hunne gedachten hieromtrent uit te spreken.

Den heer Dirman.

„Zooals wij gezien hebben, heeft de O. O. B. gedurende zijn bestaan nooit een regelmatig leven gehad. Het is steeds vallen en opstaan geweest. De O. O. B., heeft zich nimmer een krachtig lichaam getoond. Dikwijls is critiek op den O. O. B. uitgeoefend, zelfs door personen, die eertijds groote voorstanders daarvan waren. Uit alles blijkt, dat de O. O. B. niet te handhaven is en door de tijden heen een slechte roep heeft gekregen. Waar verschillenden onder ons toch nog een vereeniging wenschen te hebben om onze belangen o. a. te bespreken, wil ik voorstellen om den O. O. B. te ontbinden en in de plaats daarvan een geheel nieuwe vereeniging op te richten.

De heer *Soekandar*, verzoekt den heer Dirman om toelichting voor wie of de nieuw op te richten vereeniging bestemd is. Voor de oud-leden van den O. O. B. of voor de Inlandsche Bestuurs-ambtenaren in het algemeen, zooals de Prijaji-Bond van den heer Wiranatakoesoemah.

De *Voorzitter* verzoekt den heer Dirman om dezelfde opheldering.

De heer *Dirman* stelt zich voor om na ontbinding van den O. O. B. een nieuwe vereeniging op te richten voor de z.g. Ambtenaren bij den Inlandschen Bestuursdienst, kortweg A. I. B. 's genaamd, waartoe behalve de abiturienten van de Osvia behooren alle afgeleverden van de H. B. S., A. M. S. oud-studenten van Hoogeschoolen en anderen, die alszoodanig in den B. B.-dienst werkzaam zijn.

De *Voorzitter* releveert de bedoeling van den heer Dirman.

„Ik heb daarnet het standpunt van het Bestuur in petto gehouden. Thans wil ik, alvorens tot stemming over te gaan, mijn persoonlijke meening kenbaar maken. De O. O. B. heeft, zooals de Heer Dirman gezegd heeft, getoond geen levensvatbaarheid te bezitten, bij welke meening ik mij thans aansluit. Voor de zooveelste maal gepoogd werd de O. O. B. te doen herleven, voor de zooveelste maal ook is het op een mislukking uitgelopen. Ik acht het beter den O. O. B. op te heffen. Maar dan vrees ik, dat wij bij het publiek een slechten indruk maken. Ieder ambtenaren-corps heeft zijn vereeniging, wij mogen niet achterblijven. Wij moeten ook een bond hebben, waar wij onze belangen kunnen bespreken.

Het voorstel van den heer Dirman is m. i. goed ingezien. Ik ben voor een nieuwe vereeniging op de basis van den vorigen spreker voor ambtenaren bij het B. B. ook voor hen, die niet afkomstig zijn van de Osvia of andere middelbare scholen.

De *Secretaris* is van oordeel, dat de O. O. B., zooals hij thans is en onder de huidige omstandigheden, geen kans heeft om te bloeien.

„Wij moeten thans zoeken, waar de fout schuilt. Met de vorige sprekers ben ik van meening, dat er aan de organisatie wat hapert. De bond wil te veel en alles tegelijk doen. Aan den anderen kant is een belangrijk factor de belangstelling der leden. Een vereeniging leeft en bloeit niet alleen van een goed reglement. Als iedereen inderdaad van zins is om gezamenlijk te slagen is succes niet uitgesloten.”

Spreker brengt te berde, dat hij gedurende zijn bestuurschap opgemerkt heeft dat de belangstelling niet al te groot is geweest, vooral minder van hen, die de stad Semarang verlaten. Een groote verande-

ring heeft spreker steeds kunnen constateeren van de leden, die van Semarang naar elders zijn overgeplaatst. De leden van buiten Semarang willen of is het durven hun belangstelling niet doen blijken. Wellicht dat de fossiele opvatting, zuiver B. B. sentiment: aansluiting bij een vakvereniging-pembranie, bij hen invloed heeft. Op indrukken van het publiek moeten wij niet letten. Wij mogen ons niet aansluiten ter wille van het publiek, omdat het mode is."

Spreker is van meening, dat een vereeniging onder de A. I. B. 's noodig is. Na het falen van den O. O. B., die in de eerste plaats beoogt lotsverbetering, wil spreker voorstellen een vereeniging, die tot doel stelt algemeen wetenschappelijke kennis onder de leden te verspreiden. Ook in verband met de moeilijker wordende werkzaamheden als met de verbetering van de opleiding van de nieuwe A. I. B. 's is vermeerdering van onze parate kennis wenschelijk. Ik denk, dat dan niemand ons scheel zal aankijken, immers onze doelstelling luidt: kennis vermeerdering. De verstokte B. B. ambtenaar zal ons met welwillendheid tegemoetkomen."

Spreker vindt voorts, dat het voorshands beter is de aansluiting te beperken tot de A. I. B. s. Later wellicht, indien de vereeniging levensvatbaarheid toont en andere ambtenaren-groepen aansluiting wenschen, is uitbreiding altijd mogelijk. Het blijft immers nog een "probeeran". De geschiedenis heeft ons geleerd om al niet te veel - zelfs van onze collega's niet - te verwachten. Als wij dan eens weer moeten stranden, dan doen wij dit liever onder en met onze eigen schoolkameraden. Dan hebben wij elkaar niets te verwijten.

De heer *Soetjipto* wil opkomen tegen het beweerde door den vorigen spreker, dat de achteruitgang te wijten zou zijn aan de geringe belangstelling. Ik wil de waarheid niet verbloemen, noch niemand beschuldigen, ik, die hier in de stad woon en die bij het doen herleven van den Bond te Semarang was. Ook door de Semarangers werd niets gedaan voor den O. O. B. Wij mogen de schuld niet schuiven op de buiten Semarang wonende leden. Om te spreken, dat wij geen goeden indruk hebben gemaakt op de buitenstaanders is al te boud. Ik vrees hetzelfde voor de nieuwe vereeniging, als deze weer leden telt van de oude vereeniging, die slechts vallen en opstaan en weer vallen heeft gekend. Is het soms de bedoeling van den heer *Dirman* om een geheel nieuwe vereeniging op te richten? Waarom rept hij dan niets van het doel, noch geeft hij eenig uiteenzetting daarvan. Als het slechts betreft naamsverandering, dan hebben wij

dit te bespreken. Ik verzoek derhalve om een andere verklaring van het doel.

De *Secretaris* meent te mogen opmerken, dat het niet in zijn bedoeling lag om de buitenleden de schuld te geven van den achteruitgang van de vereeniging, noch hun te verwijten, dat zij geen belangstelling toonen. De kwestie is, dat hij gedurende zijn bestuurschap heeft mogen constateeren, dat de belangstelling individueel bij de leden vermindert, zoodra zij Semarang verlaten. Ten slotte is de bedoeling van den O. O. B. ook om zijn leden te zoeken onder de ambtenaren bij den eigenlijken bestuursdienst.

De *Voorzitter* verzoekt den heer *Dirman* om zijn plannen nopens de nieuwe vereeniging uiteen te zetten.

De heer *Dirman* verzoekt eerst om ontbinding van den O. O. B., daarna kan een nadere uiteenzetting en bespreking worden gehouden aangaande de nieuwe vereeniging.

De *Voorzitter* verklaart, dat indien tot ontbinding wordt overgegaan het Bestuur dan ook practisch en automatisch aftreedt. Dan zal er geen Bestuur meer zijn, om de vergadering te leiden. Ook in verband met de te nemen beslissing ten aanzien van den inventaris is het voorstel van den heer *Dirman* onaanvaardbaar. Trouwens uit de gehouden besprekingen kan worden afgeleid, dat de O. O. B. zeker op den weg is om te worden ontbonden.

De heer *Dirman* zet zijn idee uiteen nopens de nieuw op te richten vereeniging:

„Geachte mijnheer de Voorzitter! Geachte vergadering!

Niet zonder bedoeling heb ik tot dusverre gezwegen over het doel der op te richten vereeniging. Opzettelijk heb ik alleen naar voren gebracht, dat het voor ons B. B.- ambtenaren een noodzakelijkheid, een behoefte is om een vereeniging te bezitten. Ik wil den schijn niet op mij laden, alsof ik de vergadering mijn meening zou willen opdringen. Nu verscheidene sprekers reeds een en ander hebben gezegd, kan ik wel kort zijn.

Het doel der op te richten vereeniging stel ik voor als volgt:

- a. de bevordering van de kennis der leden in het bijzonder en die der Inlandsche ambtenaren in het algemeen.

In dezen tijd van bestuurshervormingen, waar wij te maken hebben met nieuwe bepalingen en problemen, is het zeker wel van belang, wanneer wij steeds hiervan op de hoogte zijn. Hoe flink een ambtenaar ook moge zijn, kennis op bestuursgebied moeten wij in elk geval nog veel van elkaar leeren.

- b. datgene te doen, wat in het belang kan zijn voor het Inlandsch Bestuur.

Hebben wij in het eerste gedeelte speciaal ons eigen belang op het oog n. l. de bevordering van onze kennis, in onze tweede doelstelling willen wij de gelegenheid scheppen om actief op te treden, om daden te verrichten. De O. O. B. heeft, voorzover mij bekend, alleen datgene gedaan, wat ten nauwste samenhangt met het eigen belang, het belang der vereeniging.

Nu willen wij ons stellen op een ruimer standpunt. Wij willen werken in het belang van den Inlandschen Bestuursdienst. Zooals wij allen gezien hebben, verricht het Inlandsch bestuur buiten zijn werkkring om geen of bijna geen maatschappelijk werk. Het komt bij de bevolking meestal om belasting te innen, om printaks te geven enz. doch zelden om een lief woordje te spreken. Dit maakt het Inlandsch Bestuur op den duur impopulair, minder geliefd.

Wij zullen trachten dit zooveel mogelijk te vermijden. Wij zullen ons mede bewegen op sociaal terrein. Zoo zullen wij niet stil zitten, wanneer bijv. de hygiënische toestand van een bepaald ressort veel te wenschen overlaat. Indien de Overheid een Volkshuisvesting-commissie of een coöperatieve vereeniging ter opvoering van den economischen toestand noodig oordeelt, dan zal zij niet tevergeefs bij ons aankloppen.

Wanneer, zooals volgens de dagbladen, er voor moet worden gezorgd, dat de animo voor den Inlandschen bestuursdienst niet minder wordt, dan zijn wij tenallen tijde bereid om dit te propageeren.

Het komt mij gewenscht voor om voorloopig alleen de z. g. A. I. B. 's toe te laten als leden.

Mocht er later behoefte bestaan aan herziening, dan kan dit nog altijd worden gedaan. Als begin lijkt mij dit het beste.

De heeren *Soemardjo* en *Wibisono* verzoeken om een beslissing te nemen inzake het voorstel om ontbinding van den O.O.B. De heer *Dirman* kan daarna als leider van de te houden besprekingen optreden.

De heer *Soekandar* meent, daar waar de op te richten vereeniging uitsluitend uit A.I.B.s zal bestaan, het eenvoudiger zou zijn om de statuten en Huis-houdelijk Reglement van den O. O. B. te wijzigen met naamsverandering.

De *Voorzitter* verklaart, dat hij aan het voorstel van den heer *Dirman* geen recht zal doen wedervaren, indien hij het voorstel van den heer *Soekandar* in behandeling neemt, dat een nieuw voorstel op zich zelf vormt.

Wordt in stemming gebracht, wat of zal worden gedaan met de geldmiddelen e. a. van den O. O. B., ingeval de O. O. B. op houdt te bestaan.

Besloten wordt: Om de geldmiddelen e. a. te schenken aan de nieuw op te richten vereeniging, zoo deze wordt opgericht; zoo neen, dan zal de bestemming nader worden uitgemaakt.

Unaniem wordt daarna tot ontbinding van den O. O. B. besloten.

Woorden van dank worden door den *Voorzitter* tot de leden en door de leden aan den *Voorzitter* gesproken voor hun trouw aan de thans gestreken O. O. B. vaan.

VERSLAG DER OPRICHTINGSVERGADERING
VAN DE VEREENIGING VAN AMBTENAREN
BIJ DEN INLANDSCHEN BESTUURSDIENST
OP ZONDAG 2
DECEMBER 1928 ten huize van den
heer A. K. Widjojoatmodjo.

Ten 11 ure v. m., dadelijk, nadat de O. O. B. is ontbonden, verlaat de heer *Soekarman* de bestuurstafel. Aan het verzoek van den heer *Dirman* om de bijeenkomst verder te leiden kan hij tot zijn spijt niet voldoen. De heer *Dirman* wordt dan verzocht de leiding op zich te willen nemen, doch aangezien hij straks het voorstel tot de oprichting van de nieuwe vereeniging moet inleiden, acht hij het beter, indien de leiding wordt toevertrouwd aan den heer A. K. *Widjojoatmodjo*, waartoe ook besloten wordt.

De heer *A. K. Widjojoatmodjo* als leider der bijeenkomst het woord voerende, deelt mede, dat door de heeren *Dirman* en anderen reeds een ontwerp-Statuten zijn samengesteld.

Nadat elk der aanwezigen een exemplaar in de hand heeft, leest hij de ontwerp-statuten voor, zooals hieronder volgt:

Ontwerp - Statuten.

Art. 1. De Vereeniging draagt den naam van „VEREENIGING VAN AMBTENAREN BIJ DEN INLANDSCHEN BESTUURSDIENST” (V. A. I. B.) en is gevestigd te Semarang.

Art 2. Zij stelt zich ten doel met geoorloofde middelen:

- a. de kennis op bestuursgebied der leden in het bijzonder, en die der Inlandsche Bestuursambtenaren in het algemeen te bevorderen.

b. datgene te doen, wat van belang kan worden geacht voor den Inlandschen Bestuursdienst.

Art 3. Als leden worden toegelaten Ambtenaren bij den Inlandschen Bestuursdienst (de z.g. Aibs.) als zoodanig werkzaam en ook degenen, die reeds tot hogere betrekkingen bevorderd zijn.

Art. 4. Het Bestuur bestaat uit:
een voorzitter.
een secretaris en
een penningmeester.

Art 5. De geldmiddelen bestaan uit:
1. entree.
2. contributies en
3. andere wettige inkomsten.

Art. 6. Het entree bedraagt f 1.— (een gulden), terwijl de maandcontributie gesteld is op f 1.— (een gulden)

Art. 7. In alle gevallen niet voorzien in de Statuten beslist het Bestuur.

Hierop wordt de heer *Dirman* verzocht naar voren te gaan om toelichting te geven.

De heer *Dirman*. „Ik geloof, dat de ontwerp-statuten, zooals die voor ons liggen, reeds duidelijk genoeg zijn. Verdere toelichting lijkt mij overbodig, vooral daar ik zoeven reeds een en ander heb medegedeeld. Ik zou dus misschien steeds in herhalingen vervallen Wel wil ik hier nader verklaren, dat deze statuten nog voor wijziging vatbaar zijn. Zij zijn in der haast samengesteld en dienen alleen om het nieuw te verkiezen bestuur eenig richtsnoer te geven. Daar we hier te maken hebben met een nieuwe vereeniging, die nog niet zooveel leden telt, kunnen we volstaan met drie bestuursleden.

De heer *Soekarman*, geeft als zijn meening te kennen, dat het beter is om andere Inlandsche ambtenaren niet afkomstig van de middelbare scholen ook als leden toe te laten. Het zou niet kwaad zijn om hier een afdeeling van den Prijajie - bond op te richten.

De heer *Soekandar*. „Als bestuursambtenaar ben ik vóór de oprichting van den Prijajie - bond. Dan kunnen wij krachtig optreden. Doch als Oud-Osviaan heb ik geen bezwaar tegen de oprichting van de V. A. I. B.”

De heer *Abdulkadir*. „Wat de heeren hier willen voorstellen is weer een nieuw begin, het is weer een probeeren. Uit de beknoptheid van het ontwerp leid ik af, dat de promotors geleid worden door een

Musolini - geest. Alles is zoo dictatoriaal, zoo kort maar toch bondig. Tenslotte juich ik dezen zin van kortgezag toe. Het Bestuur heeft hier groote verantwoording door zijn ruime bevoegdheid. Laat het reglement kort zijn, maar een bloeiend vereeningsleven.

Het lidmaatschap uitsluitend voor A. I. B. 's draagt sprekers goedkeuring. Terzijnertijd is uitbreiding steeds mogelijk. Laten wij eens ons eigen kennen, kunnen en karakter onder ons zelve peilen. Wordt dit met succes bekroond, zoo kunnen wij met gerust gemoed anderen in ons streven betrekken.

De heer *Dirman* onderschrijft de woorden van den heer *Abdulkadir* en zegt: „Wanneer van den kant van de niet - A. I. B. 's een sterke drang bestaat om zich bij ons aan te sluiten, zullen wij niet aarzelen om hen op te nemen. Doch voorloopig als een beginneling is het beter om onder ons te blijven.

De heer *Soekandar* trekt zijn voorstel tot oprichting van den Prijajiebond voorloopig in, en wil gaarne aan de orde gesteld zien de oprichting van de V. A. I. B.

Uit de stemmingen blijkt, dat de aanwezigen vóór de oprichting der V. A. I. B. zijn en allen treden dan ook als leden toe.

De bestuursverkiezing heeft tot uitslag :

Voorzitter: A. K. Widjojoatmodjo.
Secretaris: Dirman.
Penningmeester: Soemardjo.

Wordt daarna overgegaan tot behandeling van de ontwerp-statuten.

De heer *Soekarman* vindt een maandelijksche contributie van f 1.— te hoog en stelt voor die tot bv. f 0.50 terug te brengen.

De Voorzitter heeft hiertegen bezwaar, aangezien anders het Bestuur niets kan uitvoeren. Het ligt in het voornemen om een orgaan uit te geven.

Besloten wordt de contributie op f 1. te handhaven.

Verder wordt bepaald, dat de ex-leden van den O.O.B. Semarang bij hun toetreden als lid van de V.A.I.B. geen antree behoeven te betalen.

De Contributie zal voor het eerst op 1 Januari 1929 of op een nader door het Bestuur te bepalen datum in verband met de overgave en overname van de kasmiddelen van den O.O.B. - worden geind.

De oud-leden van den O.O.B. Semarang, die niet toetreden als lid, zullen voor een half jaar gratis abonnement krijgen van het orgaan van de V.A.I.B.

De heer *Soekandar* vraagt, of de V.A.I.B. zoo nu en dan ook feesten organiseert, zulks ter bevordering van het contact der leden.

De heer *Soekarman*. Het organiseeren van feesten, en excursies voor de leden van de V.A.I.B. met hunne dames is ook goed bijv. bij de toemboekfeesten in Januari a.s. een tripje naar Solo.

Ik zal gaarne in artikel 2 nog de volgende zinsnede willen inlasschen.

c. de gezelligheid onder hare leden te bevorderen.

De heer *Soetjipto*. vindt die inlassching overbodig, omdat die zou kunnen vallen onder b.

De heer *Soemardjo* acht het woord gezelligheid te amicaal en wenscht hiervoor liever een ander in de plaats.

De voorzitter heeft tegen de bijvoeging geen bezwaar en brengt het voorstel van den heer *Soekarman* in stemming.

De bijvoeging wordt goedgekeurd, waarna artikel 2 thans luidt als volgt:

Zij stelt zich ten doel met geoorloofde middelen:

- a. de kennis op bestuursgebied der leden in het bijzonder en die der Inlandsche ambtenaren in het algemeen te bevorderen.
- b. datgene te doen, wat van belang kan worden geacht voor den Inlandschen Bestuursdienst.
- c. de gezelligheid onder hare leden te bevorderen.

De heeren *Soekarman* en *Soekandar* vragen, waarom niets gerept wordt over de middelen om het streven te bereiken c.q. te benaderen.

De voorzitter antwoordt hierop, dat het voorshands beter is om dit over te laten aan het bestuur.

De vergadering draagt het bestuur op een ontwerp samen te stellen voor de Statuten en het Huishoudelijk Reglement.

Niets meer aan de orde zijnde sluit de Voorzitter te 12 uur de vergadering.-

De Vereenigingsdrang.

O. O. B. Semarang is verscheiden; gelukkig, want het was een vallen en opstaan, een lijdensbestaan van de eerste soort, een ziekte toestand zonder wederga.

De V. A. I. B. is geboren! Vol hoop en verwachtingen kijkt elkeen naar het wicht; de daden van de jonge vereeniging worden reikhalzend tegemoetgezien. Wis en zeker zullen de resultaten bevredigend zijn, indien bij elk lid het vereenigingsvuur blijft doorbranden. Dat moet ook, want vormt heel de Natuur niet het duidelijkste bewijs, dat de vereenigingsdrang overal aanwezig is en ook leeft? En waarom zullen wij onnatuurlijk zijn? Men zie, hoe de trekvogels

in groepen (vereeniging) naar elders vliegens, hoe keurig opgesteld om den minsten last van den tegenwind te ondervinden. In Afrika kent men de springhanenplaag; klein zijn zij individueel, doch vereenigd zijn zij in staat om in een minimum van tijd een aanplant totaal te vernietigen. Hoort hoe eendrachtig de kikvorschen in den regentijd een avondconcert organiseeren, gelaten luistert men er naar, wijl men daardoor den slaap niet kan vatten. Is de zee in waarheid niet een vereeniging van ontelbare waterdruppeltjes en wat een machtig en grootsch geheel vormt ze niet!

Zoo gaat het niet anders met de menschenmaatschappij, van de oudste tijden af tot heden toe. Van de onbeschaafde tot de hoogstontwikkelde.

Wanneer er gesproken wordt van een volksstam, dan denken we te zien een groep, een vereeniging van menschen, nazaten van een familie, die bij elkaar wonen, gebonden door bloedverwantschap en levende onder dezelfde omstandigheden. Kan het ook anders, waar zij in den strijd om het bestaan, in de handhaving van orde en rust en de beveiliging hunner samenleving tegen hun vijandige stammen op elkaar zijn aangewezen? Gaan we verder, dan komen we tot een volk, natie, ras, waarvoor het vorengesegde ook nagenoeg geheel geldt.

In een familie is het altijd vader en moeder, die in vereeniging en overeenstemming de familiezaken bedisselen. In een dessa kenden en kennen wij een raad van ouden, die in bestuurszaken nogal veel te zeggen heeft. Daar vereenigen zich de ouden der gemeenschap - door hun ouderdom rijk aan levenservaring - tot een college, wiens adviezen worden erkend en opgevolgd.

Voortgaande krijgen wij den Gemeenteraad, den Regentschapsraad, den Volksraad, den Raad van Directeuren, den Raad van Indie, den Volkenbond, allemaal vereenigingen van wijze bollen, wier meeningen, gekristalliseerd tot een besluit van hunne respectievelijke colleges tot richtsoer dienen in de werkzaamheden, elk binnen den kring hunner bemoeienis.

Kijken we in de diverse grondwetten der verschillende rijken, in de wet op de Staatsinrichting van Indie, dan vinden we daar het recht van vereeniging en vergadering der ingezetenen als een der grondrechten erkend. Wel een bewijs, welk een voorname plaats de vereeniging in ons leven inneemt.

Het is daarom na al het vorengesegde een wonder, hoe sukkelend de O.O.B. Semarang voortleefde. Het waarom laten wij in het midden, maar wij beseffen toch wel, dat een vereeniging van ambtenaren bij

het Inlandsch Bestuur recht van bestaan heeft. Onze taak is zoo uitgebreid, het bestuur heeft in zoovele zaken bemoeienis,—lastertongen noemen het Bestuur een vuilnisbak — dat kennis van anderen ons zeker te stade komt. Want gij zult toch zeker een groot gek moeten zijn om evenveel verstand te hebben en goed op de hoogte te zijn over de steeds verdergaande hervormingen, over irrigatie naast volkscredietwezen en Landbouw, over de voortschrijdende politieke stroomingen naast het acute onderwijsvraagstuk en over nog honderden andere aangelegenheden om verder te zwijgen over de mindere animo voor het bestuur en de hormatgebruiken. In onze vereeniging kunnen we elkaar ontmoeten en de hoofden bij elkaar steken, in ons orgaan moeten wij zien het hechte bindmiddel om ons contact voortdurend te onderhouden, zoo verspreid als onze standplaatsen liggen.

Is dit het nuttige, niet te vergeten moeten wij het aangename. Het nuttige met het aangename te ver-

eenigen zij ons doel. Hel aangename toch kweekt blijmoedigheid, die arbeid vruchten doet dragen. Gulden woorden van den G. G., waarin een groote waarheid schuilt. Zoo is onze vereeniging de aangewezen plaats om het aangename te vinden, de gezelligheid, die den mensch is aangeboren, en van de vroegste tijden af er toe heeft geleid de nabijheid van anderen op te zoeken. Nergens anders kunnen wij dit vinden dan bij personen van dezelfde ontwikkeling, van hetzelfde streven met dezelfde belangen. Deze vrienden zullen wij vinden onder de V. A. I. B,- banier.

Alzoo zullen wij vereenigd en eensgezind, krachtig staan tot heil van het algemeen en ons eigen. Moge deze roep alomme weerklank vinden in de harten van de ambtenaren bij den Inlandschen Bestuursdienst en hen er toe leiden de V. A. I. B. met raad en daad te steunen.

Sastroprodjokoesoemo.-

VACANT

PERPUSTAKAAN NASIONAL

REPUBLIK INDONESIA

VACANT

PERPUSTAKAAN NASIONAL
REPUBLIK INDONESIA

